

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

ČERVENEC 2002 *** ROČNÍK III.*** ČÍSLO 7

Citát inspirující:

Většina lidí jde ve své rafinovanosti tak daleko, že čtou, aniž by četli. Procházejí knihami jako žabi muži, neulpí na nich ani kapka vody.

Amélie Nothombová – Vrahova hygiena

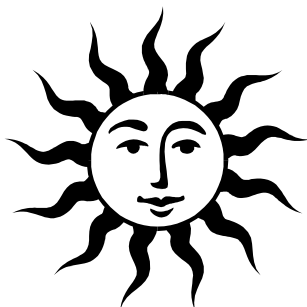
Pavel Zeman

teď už jen zběhnout za kopečky
a nezabloudit v důlku na bradě
azimut: k ústům
v krajině po zimě ještě bílých ploch

ale:

co na druhou miskou vah?

snad celý zbytek prázdnin ...

PROCHOROVO „PŘEDSTMELÁČOVÉ“ ZAMYŠLENÍ

Dlouho hledal jsem co číst, vybral jsem si, co knihovna většinou nemá. Až konečně přitrefil jsem Jan Hanč: UDÁLOSTI. Moc doporučuju, kdo přemejšlí o psaní a vlastně skrze něj o životě (nebo naopak?). Je to knížka poezie, z větší části však deníkových záznamů, spíš úvah. Knížka ze stejné kategorie, jako je Jana Zábrany Celý život. Když si řeknete, že pořídíte si výpisky, brzo toho necháte, neboť museli byste opsat půlku knihy. Já téměř celou. Vlastní podstatou tvorby, tím hlavním momentem, je pro Hanče nespokojenost. Se světem, s druhými, se svým životem. Moc jsem tam neobjevil nespokojenosti sama se sebou. Hanč, podobně jako Zábrana, je ke světu velmi kritický. Nevím, asi tu není moc tolerance. Docela by mne zajímalo, kolika lidem se bude ta knížka líbit.

Dost jsem v poslední době přemejšlel o LISu v minulosti a současnosti. Změnil se. Někteří vyžrali. Přišly posily, což vidím jako prospěšné. Zvětšila se názorová pluralita. Zvětšila se možná i kritičnost, u některých klesla sebekritičnost. Stoupla ctižádostivost, někteří máme tendence předvádět se, někdy za každou cenu. Já, přiznávám se a už jsem to řekl nahlas, mám problém smířovat se s porážkou. Ačkoli, co je porážka? Mluvíme o neúspěchu ve Varnsdorfu a na Sobotce. Všechno to tady píšu otevřeně, neboť soudím, že některá témata mohla by být diskutována na „stmeláči“. Zabývám se stále Dvořákovským - pro koho vlastně člověk píše. A zda mu stačí k jeho spokojenosti i jen pár čtenářů. Asi jest to trochu pokrytectví. Každý přece chceme, by nás četlo co nejvíce lidí. Je to však i otázka demokratičnosti čtenářské. A vidím to na Prochorovinách. Jsou zajisté svérázné, někomu ten svéráz nevyhovuje. Je nesrozumitelný, někomu nestačí jeho intelekt k pochopení. Pro toho nechť je Blesk, či jiná podobné čtivo. A tak asi platí obecně. Existuje „psací impresionismus“? Klást slova, nebo věty vedle sebe, pro někoho, pro mnohé zcela nesmyslně? Jako se nanášejí barvy. Jenomže ony pak dají svůj smysl v celkovém pohledu. Ve psaní mluvím o útržcích, dojmech, vjemech. Nebo opačný postup, impresionismus čtenářský. Vybíráš slova, věty, těšíš se z jejich barvy tónů, lahodí ti zpěvnost jejich rytmů. Smysl dostaví se později. Nebo je smysl v oné kombinaci hlásek? Muzikant má osm tónů, když přičteme polotóny, pořád je to méně, než písmen v abecedě - a co s tím uměl Beethoven udělat! Proč tedy furt fňukáme nad prázdným bílým papírem (nad pustou obrazovkou)?

Je opravdu hlavním motivem psavosti nespokojenost? Vždyť někteří se úžasně tetelí nad svou slátaninou frází a okoukaného banálu, jsouce nesmírně spokojeni sami se sebou. Uspokojení. Protože už víc nemusí. Už vykonali dobro. Přehlížejíce, že jen dobro pro sebe. "Když si chceš něco hezkého přečíst, tak si to taky musíš napsat," řekl Jihočech Stehlík. Ale on si to mohl dovolit.

Prochor

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ...

Amélie Nothombová - VRAHOVA HYGIENA

Celkem náhodně jsem si v knihovně vybral jednu z novinek, knihu mladé frankofonní Belgičanky Amélie Nothombové (1967) Vrahova hygiena. Že vám jméno autorky ani titul nic neříkají? Nic si z toho nedělejte, mně také nic neříkal. Už proto že tato kniha je autorčinou prvotinou, kterou napsala v roce 1992. Pozoruhodné je, že její novela se stala bestsellerem (dosud sto tisícový náklad jenom ve francouzštině) a autorka za ní získala řadu literárních cen, a to nejenom ve Francii. Zajímavá je i informace o tom, že autorka „chrlí“ další romány s neuvěřitelnou frekvencí, aniž by slevila z kvality. Až bude přeložen například její poslední román do češtiny, vydaný v roce 2000, Metafyzika tubic, určitě si jej nenechám ujít.

Kniha je vlastně rozhovorem mladé novinářky Niny s třiaosmdesátiletým nositelem Nobelovy ceny za literaturu Prétaxtem Tachem, autorem dvaadvaceti románů, který má před sebou jen dva měsíce života a rozmetal všechny novináře, žádající ho o rozhovor. Až právě Nina, mimochodem výborná znalkyně mistrových děl, dokáže odhalit nejtajnější stránky života, starého, ošklivého cynika zvláštního ražení. Celý příběh ústící v neočekávaný závěr, jsem přečetl na jeden zátah.

Je skutečně obdivující jak mladá pětadvacetiletá autorka dokáže rozvíjet filosofický dialog, vžít se do psychiky chorobného starce, udržovat napětí příběhu a rozehrát slovní šachovou partii hodnou skutečných mistrů oboru.

Vrahova hygiena je naplněna řadou úvah, nutících čtenáře k zamyšlení nad smyslem života, otázkách smrti a umírání, viny a trestu. Moje propiska, kterou jsem měl i tentokrát připravenou na zaznamenání zajímavým momentů či citátů, měla pohotovost. A jako pozvánku k bohatě prostřenému literárnímu stolu pro opravdové gurmány podávám předkrm, jednu z myšlenek díla, stojícího za přečtením. Navíc si myslím, že se se jménem Amélie Nothombová nesetkáváme naposledy.

...takové je už lidské pokolení, že bytosti duševně zcela normální by bez váhání položily své mládí, tělo, lásky, přátele, své štěstí a ještě mnohem víc na oltář vidiny zvané nesmrtelnost.

ČASOPIS PSÍ VÍNO

Pokud máte zájem o odebírání časopisu Psí víno (hlavně pro autory poezie, jeden výtisk přivezu na ukázkou na příští schůzku), přihlaste se u mne. Časopis vychází ve Zlíně a vydává jej pan Jaroslav Kovanda, ale nechce posílat jeden výtisk, byl by raději kdyby jich bylo víc na jednu adresu (cena 25,- Kč).

ŘEKNU VÁM, CO ČTU ...

Čtu poměrně často romány pro ženy a o ženách. Hledám v nich útěchu, vzrušení, inspiraci. Nepohrdnu ani harlekýnkou nebo romanticko-historickou prózou např. od Jean Plaidy (Vilém Dobytel, Bezdětná královna, Jindřich I), Jude Deveraux (Sametový slib, Sametová píseň, Sametový anděl, Horský pramen), Barbary Cartlandové, Elizabeth Lowell, Carolyne Swann, Jennifer

Blake (Hrdost a pokora). Vysvětlení mého výběru je prosté - je to milé spojení historie, kterou si tímto zopakují, a kapky romantiky, kterou momentálně ve svém životě postrádám.

Nedávno jsem ale četla dvě knihy o ženách ze současnosti. A úplně náhodou je i něco spojuje. Jsou to Velké ženy od Fay Weldonové a Vedlejší účinky od Michaela Palmera. Obě mají skoro stejný počet stran a obě, ale v jiné míře, pojednávají o právu ženy na početí dítěte.

První zmíněný titul líčí spíše problémy kolem vzniku a pak fungování jednoho feministického nakladatelství. Čtyři mladé ženy spojila na počátku 70.let touha probouzet v ženách sebevědomí a vést je k svobodné volbě v rozhodování. Jejich muži a milenci s velkou nedůvěrou sledují jejich počínání. Jedna z nich sama napsala román, ale jako neuznaná autorka si sáhla na život. Ne, nestala jsem se po přečtení feministkou, jen se víc zamýšlím nad jedním tvrzením knihy, že největším hrdinským činem mužů je válka a největším činem žen je rodit děti.

Více se mi líbil thriller asi známějšího autora Michaela Palmera. (z angl. thrill-vzrušení, chvění, rozechvění, nadšení). V románu Vedlejší účinky zkoumá jeden německý lékař, který včas emigroval do USA na konci války, jeden lék proti početí. Ten může být ženě podán v tabletě nebo tajně v nápoji. Bez vědomí vytypovaných žen je jim droga podávána s úsměvem jejich ošetřujícími lékaři. Ti byli zapojeni do projektu, kterým by se mohl vyřešit problém kontroly a regulace porodnosti v rozvojových zemích. Proti těm zlým vystupuje chytrá, silná patoložka Kate, které se podaří dohnat k soudu významný farmaceutický závod. Ale žádné velké tresty za úmrtí či ohrožení životů se bohužel nekonají a ty firmy možná dále bohatnou na léčích pod novými názvy. Svět je někdy divné místo pro experimentování všeho druhu. Palmer píše napínavě, ale přitom srozumitelně i pro laika v lékařském prostředí. Mám ráda nejen romantiku, ale i detektivní romány např. Mary Higgins Clarkové, Sidney Sheldona, Robina Cooka.

Doporučuji na prázdniny. Tak tohle čtu já, Eva Jebavá, pani učitelka na MOA Jičín.

VARNSDORFSKÉ OHLÉDNUTÍ

V pátek 21.června jsem v Jičíně nasedl do autobusu, aby mě dovezl do severního cípu naší země, kde se uskutečnil další ročník soutěže LITERÁRNÍ VARNSDORF 2002. Nelitoval jsem, neboť i tentokrát, přes menší množství finančních prostředků a skromnější (ale vřelejší) prostředí Městské knihovny ve Varnsdorfu při vyhlášení výsledků, byly tři dny spojené s literaturou a kulturou vůbec zajímavé a přínosné.

Jestliže mluvím o kultuře, tak záměrně, neboť již v pátek se autoři v Městském divadle byli podívat na absurdní drama francouzsko-rumunského autora Eugéne Ionesca Plešatá zpěvačka v podání divadla PoHrobci při DK Česká Kamenice. V sobotu se konal rozborový seminář a po slavnostním vyhlášení (sobota podvečer) byl prostor pro řadu debat s porotou, vyměňování zkušeností s ostatními účastníky a neformální popovídání si u skleničky.

K vlastní soutěži: porota v próze a publicistice (bez titulů) –Jaromír Kulhánek (předseda z Rumburku), Antonín Bajaja (Zlín) a Karla Erbová (Praha), poezie-Vladimír Křivánek (předseda, Praha), Miroslav Huptych (Praha) a Ivo Harák (Chotěboř). Soutěže se zúčastnilo 168 soutěžních příspěvků. První cena nebyla ani v jedné kategorii udělena, pořadatelé vůbec šetřili, a tak v poezii vlastně vyhrál Milan Šedivý z Dubí (2.místo) v próze Václav Šmidrkal (Praha 6, 2.místo) a v publicistice Iva Ducháčková z Kadaně a Václav Tobrman z Rakovníka (dvě 3.místa). Z autorů, kteří mají vztah k Jičínsku, získal čestné uznání v próze Mojmír Soukup alias Ivan Fontána za svoje aforismy. A nesmím zapomenout na Milana Cílera z Trutnova (3.místo, próza).

Ivo Harák řekl o soutěži, že nepamatuje tak kvalitně obsazený ročník a ti, kdo získali cenu by mohli vydat okamžitě knihu, ale ... zaznělo to i na rozborovém semináři a táhla se tato otázka celým setkáním: A co dál? Kam se mají obrátit autoři, kteří již uspěli na několika soutěžích? Jaké jsou publikační možnosti? Bohužel i zde zazněly pouze nejasné mlhavé přísliby, že snad tam a tam ...

Měl jsem tu možnost představit spolusoutěžícím a porotě náš LIS a nabídnou almanach Striptýz duše, bohužel, prodalo se 0 (slovy nula) kousků. Byl jsem z toho rozčarovaný? Nebo je skutečně pravda, že každý autor chce číst pouze svoje „sračky“? (viz Bukowski)

Leč, soutěž a vše kolem byla podnětná a je dobře, že se koná (díků organizátorkám z Městské knihovny ve Varnsdorfu a Milanu Hrabalovi), ale měl jsem pocit, že už jsem nějak nezapadal do programu mladých nadějných autorů, kterých se kolem mne hemžilo jako much. Musím pro sebe vyvodit závěr a redukovat počet soutěží, neboť kvantita ještě nemusí být kvalita a i porota se chce dívat na nové tváře a ne na mne, stále ještě (?) perspektivního autora (jak ještě dlouho?).

Varnsdorfské setkání končilo mým návratem, cestou domů jsem přemýšlel o řadě nápadů, které zazněly v plénu, určitě se k nim vrátím ve svých fejetonech a příštích Kobrách. I přes řadu pochybností pro mne zůstává LITERÁRNÍ VARNSDORF nejlepší soutěží svého druhu u nás. A příště by LIS určitě neměl chybět. Udělejme pro to všechno!
Václav

ŠRÁMKOVA SOBOTKA

Celkem 162 příspěvků přišlo do letošního ročníku literární soutěže v rámci festivalu Šrámkova Sobotka. Slavnostního vyhlášení, které se konalo 30.června dopoledne, se zúčastnil i náš LIS (pokud vím Jindra, Procházka, Žantovský a Franc). Výsledková listina literární soutěže Šrámkovy Sobotky 2002

I. kategorie - poezie (96 příspěvků)

Porota: Rudolf Matys, Stanislav Rubáš, Kateřina Volná, Josef Jindra, Alena Pospíšilová

Konečné hodnocení: 1. cena: *neudělena*

2. cena: **David Schüch**, Boskovice - *výbor z veršů*

3. cena: **David Růžička**, Praha Vršovice - *výbor z veršů*

Čestná uznání: **Kristina Hejdová**, Jičín - *sbírka "Za pět minut ráno"*; **Petr Horák**, Nový Jičín - *"Sprosté básničky"*; **Vítězslav Horálek**, Brno - *výbor z veršů*; **Šárka Kubátová**, Lomnice nad Popelkou- *výbor z veršů*; **Markéta Rysová**, Strakonice - *výbor z veršů*; **Věra Šejnová**, Jičín - *výbor z deníkových záznamů "Mapy dnů"* - zvláštní cena "Achátovo čestné uznání": **Vladimír Studnička**, Bukovina u Dolánek - *řikanky "Okrasy Českého ráje"*

II. kategorie - próza, prozaické práce (61 příspěvků)

Porota: Michal Čunderle, Pavel Kosatík, Alena Večeřová, Josef Jindra, Alena Pospíšilová

Konečné hodnocení: 1. cena: **Martin Škabraha**, Bystřička - *povídka "Slepice"*

2. cena: **Antonín Rašek**, Praha Prosek - *"Monolog staré dámy"*

3. cena: **Ondřej Bláha**, Olomouc - *"Čumáček"*; **Martina Šedová**, Praha 2 - *"Dobrodružství v Dračím kotli"* a *"Dům žabích tanců"*

Čestná uznání: **Lukáš Berka**, Kamenná - *experiment "práce nultá - sedmnáctá"*; **Karel Urbánek**, Praha 7 - *"Táta Čurbes"*; **Rut Weinigerová**, Pardubice - *"Maranské lyryčno"*

III. kategorie - studie z oboru literárních věd o autorech východočeského regionu, historické a vlastivědné práce o vývoji přírodních, sociálních a kulturních poměrů ve východních Čechách (5 příspěvků).

Práce posuzovali na základě odborných posudků: prom. hist. Karol Bílek, poradní hlas: zástupce města Sobotky Josef Jindra; administrátor Alena Pospíšilová

Konečné hodnocení: 1. cena: *neudělena*

2. cena: **Josef Kabeláč**, Jičín - *"Sto let od narození profesora Emila Buchara"*, **Taťana a Jan Kuxovi**, Brno - *"Fenomén Kuks a současnost"*

3. cena: *neudělena*

Čestné uznání: **Bohumil Ištváněk**, Sobotka - *"Zkrácená historie jednoho dělostřeleckého pluku v Turnově"*

LITERÁRNÍ SOUTĚŽE

Literární cena Friedricha Nietzsche

Česká společnost pro duševní zdraví(ČSDZ) vyhlašuje třetí ročník soutěže Literární cena Friedricha Nietzsche (LCFN) v kategoriích poesie a esej, věk účastníků ani rozsah prací není omezen.

Motto: *Žal: zahyň! Dí, leč každá slast: chci věčnost! Dí- chci věčnost, věčnost nejlubší!*

Práce pošlete ve třech anonymních kopiích na adresu ČSDZ, Jirí Ledvinka, Zvonařova ul. 6, 130 00 Praha 3. Přiložte řádně ofrankovanou obálku se zpáteční adresou a volný listr papíru se jménem, adresou a kategorií, do ní své příspěvky přihlašujete. Obálku označte v levém horním rohu šifrou LCFN a libovolným číslem od 1 do 10 000. Rukopisy se nevrací ani nelektorují. Uzávěrka soutěže 30.prosince 2002, výsledky budou oznámeny do 30.března 2003.

Cena Jana Skácela 2002

Obec moravskoslezských spisovatelů vyhlašuje II. ročník literární soutěže Cena Jana Skácela. Do soutěže lze přihlásit sbírku básní vydanou v letech 2002 - 2003. Uzávěrka je 30. září 2002. Adresa: Obec moravskoslezských spisovatelů, Dřevařská 19, 602 00 Brno, tel./fax: 05/ 492 477 50, e-mail: omsbrno@seznam.cz. Hodnocení provede pětičlenná porota, vítězná sbírka bude oceněna částkou 20.000,- Kč. Dalších 20.000,- Kč obdrží případný nakladatel, který oceněnému básníkovi vydá další sbírku v období od března 2003 do února 2004. Knihy mohou do soutěže přihlašovat sami autoři, rovněž nakladatelé a porotci.

Soutěž o nejlepší sci-fi povídku

Společnost G -NET DATA a.s. vypisuje soutěž o nejlepší sci-fi povídku publikovanou a prezentovanou prostřednictvím Internetu a systému pro realizaci on-line plateb na Internetu iBONy. Podrobné podmínky naleznete na adrese: www.ituzex.cz/iksoutez. Uzávěrka je 30. září 2002. Můžete se také přihlásit do systému iBONy a podílet se na vyhodnocení nejlepších děl.

Cena Františka Langra

Nadační fond Františka Langera vyhlašuje VII. ročník anonymní literární soutěže o Cenu Františka Langera. Do soutěže lze přihlásit dosud nepublikovaná a smlouvou nezavázaná díla, která jsou tematicky zaměřena na město Prahu. Může se jednat o nejrůznější žánry: o poezii, povídky, romaneta, novely, romány, divadelní, rozhlasové a televizní hry, libreta, filmové a televizní scénáře, eseje, publicistické i odborné práce. Uzávěrka je 7. října 2002. Podrobné podmínky soutěže získáte v sekretariátu Muzea hl. m. Prahy, Kožná 1, 110 00 Praha 1, tel.: 02/ 242 143 06 (Jana Pustinová). Výsledky budou oznámeny v březnu 2003. Vítězné dílo bude publikováno.

Hliník se odstěhoval do Humpolce

Městské kulturní a informační středisko v Humpolci a společnost Hliník sobě vyhlásují literární soutěž na téma "Hliník se odstěhoval do Humpolce ... a jak to s ním bylo dál?" Záměrem soutěže je zachytit další osudy Hliníka (z filmu Marečku, podejte mi pero) po přesídlení do Humpolce. Soutěžící budou rozděleni do dvou věkových kategorií - do 18ti let a nad 18 let. Do soutěže budou přijímány texty v rozsahu dvou normostran (tj. 30 řádek na stránku, 65 úhozů na řádku), zaslané na adresu: hlinik.humpolec@seznam.cz. Uzávěrka je 8. srpna 2002. Výsledky se autoři dozví ve dnech 7.- 8. září 2002 při slavnostním odhalení pamětní desky za přítomnosti Zdeňka Srstky a za účasti zástupců divadla Jára Cimrmana. Kámen, který je základem pomníku, je prý už na svém místě v areálu parku Stromovka a hliníková pamětní deska je právě ve výrobě.)

Literární soutěž Broumovsko 2002

Občanské sdružení „Tuž se, Broumovsko!“ vyhlásilo v rámci projektu Interpretace historického a kulturního dědictví na Broumovsku literární soutěž ve dvou věkových kategoriích - do 16 let a nad 16 let. Literární soutěže se mohou zájemci zúčastnit se svou poezií, beletrií, odbornými pracemi či dokumenty. Podmínkou je, aby přihlášené věci měly souvislost s Broumovským výběžkem. Vybraná díla budou použita k prezentaci Broumovska (např. na www stránkách, v tištěných materiálech) v rámci projektu Interpretace historického a kulturního dědictví na Broumovsku. Vítězné práce budou odměněny finančními a věcnými cenami. Uzávěrka soutěže je 1. září 2002. Práce zasílejte na adresu: Informační centrum Broumovska, Jana Rutarová, Mírové náměstí 56, 550 01 Broumov, tel. 0447/524 168, email: info@broumov.net. K práci uveďte jméno a příjmení, věk, kontaktní adresu, telefon (domů či do zaměstnání, případně mobil) a e-mail.

Literární shrabování

Městská knihovna v Horšovském Týně vyhlásuje pro děti, mládež i dospělé od 6ti do 106ti let již 6. ročník "Literárního shrabování". Své literární pokusy (tj. básně, povídky, eseje, fejetony či pohádky) můžete odevzdávat do 30. září. 2002 v Městské knihovně v Horšovském Týně. V letošním roce rozsah jednotlivých příspěvků nesmí být větší než 3 strany A4 strojopisu. Máte-li příspěvky napsané na počítači, odevzdejte je na disketě, nebo je pošlete elektronickou poštou na adresu: knihovna@horsovskytyzn.cz. (Pořadatelům tím usnadníte práci při sestavování Almanachu.) Nezapomeňte uvést jméno, rok narození a adresu. Akce je nesoutěžní! Ze všech došlých příspěvků bude vydán Almanach a všechny práce budou při slavnosti vernisáži vystaveny. Vernisáž se uskuteční koncem měsíce listopadu nebo začátkem prosince 2002. Přesné datum bude účastníkům včas oznámeno.

O tachovskou renetu

Městské kulturní středisko Tachov spolu s dalšími pořadateli vyhlašuje další, již IX. ročník literární soutěže O Tachovskou renetu, jíž se mohou zúčastnit pouze ženy autorky starší 15ti let. Téma pro tento rok zní "Svět očima ženy". Soutěžící budou rozděleny do dvou věkových kategorií - do 35ti let a nad 35 let. Lze zaslat příspěvky poezie (max. 3 strany) a prózy (max. 5 stran normovaného strojopisu) v pěti exemplářích. Díla bude anonymně hodnotit pětičlenná odborná porota složená z členů Střediska západočeských spisovatelů. Autorky na prvních třech místech se mohou těšit na cenu a na zveřejnění svých prací. Uzávěrka je 30. listopadu 2002. Vyhodnocení se uskuteční v dubnu 2003. Soutěžní práce spolu s písemnou přihláškou obsahující základní údaje o autorce, tedy jméno, adresu, profesi a datum narození je třeba zaslat na adresu: Městské kulturní středisko - obor knihovna, Hornická 1695, 347 01 Tachov. Bližší informace lze získat na telefonních číslech 0184/723534 (paní Kačírková), 0184/ 722 711 nebo 715 224 (paní Pavlíková či paní Brehovská).

VÍTE,ŽE ...

- Francova Olympiáda v ZOO v provedení dětí II.ZŠ v Nové Pace 26.června 2002 byla předvedena v rámci závěrečného vystoupení dramatického souboru školy.
- na vyhlášení soutěže Fridricha Nietzeho získal Bohumír Procházka dne 19.června 2002 v Praze „Modré z nebe“, podle jeho slov je prý „hliněné“. (vyhlášení se zúčastnila i Zlata Zákoutská, která byla nominovaná, stejně jako Lukáš Baborák).
- Václav Franc vydal v červnu vlastním nákladem svoji novelu Jak na nový rok (viz článek Martina Žantovského v Pojizerských listech 3.července).
- v rámci festivalu Šrámkova Sobotka se v neděli 30.června večer konalo čtení textů vybraných soutěžních prací. V tomto výběru byl zastoupen i LIS, a to díky Pavlovi Vydrovi a Bohumíru Procházkovi.
- dle informace od Bohumíra Procházky je soutěž Hledání krále Ječmínka pro letošní rok zrušena pro nedostatek finančních prostředků, zaslané práce pořadatelé převádějí do příštího roku.

LIS? A CO DÁL ?

Lis je ve varu, jak o tom svědčí e-mailové zprávy. Původně jsem chtěl vše přejít, ale myslím si, že by bylo dobré i pro ty, kteří nemají možnost internetového spojení, aby si část názorů členů LISu přečetli. Bez komentáře uveřejňuji, jen jsem si dovolil trochu krátiť méně důležité pasáže. Ti, co mají zájem o úplné znění zprávy, necht' poprosí svého kolegu a vše si přečtou.
Václav

Jana Benešová

...zasílám slíbené usnesení, ale vůbec mi to nepřipadá tak jednoduché jako u toho ohně. Možná je to tím, že nedokážu správně formulovat. Např.:

- pokud chci psát zápis, musí existovat prezenční listina – fuj!

- jestliže píšu toto usnesení (docela se bavím představou, jak některé věci dovedeme k maximální absurdnosti), pak mi to stejně přijde nedokonalé – pokud budeme striktně dodržovat níže uvedené, pak už musíme mít také předem připravený a někým schválený program, kontrolu minulého usnesení fuj. To jsme nejspíš nechtěli. Mám teď pocit, že jsme (nebo alespoň já) hledali/a jenom drába, který bude mít všechno na krku. Jak z toho ven? Ale třeba je to jen můj pocit, třeba chci zopakovat stmeláč, ze kterého jsem musela tak brzy odejít a na kterém jsem se cítila tak fajn. Děkuji Prochorovi a ostatním. Můj výplod:

Usnesení ze schůzky LIS dne 28. 6. 2002

Přítomni: Franc, Procházka, Žantovský, Jebavá, Beranová, Veselý, Zeman, Eberlová, Jindra, Benešová (ještě někdo?)

Usnesení:

Od první následující schůzky LISu se tyto řídí pravidly:

1. Průběh

Schůzka má dvě části. První část „oficiální“, která je věnována informacím o soutěžích, jiných akcích, novinkách, plnění úkolů z minulé schůzky apod. a autorskému čtení a hodnocení přečteného. V této části schůzky je nutno respektovat program (??) a řídicího schůzky.

Druhá část „neoficiální“ je zcela volná, je možné diskutovat na jakékoliv téma i vytvořit diskusní skupinky.

2. Řízení

První část schůze řídí Petr Veselý, popř. jím (nebo spolkem?) jmenovaný zástupce. Všichni přítomní jsou povinni toto řízení respektovat. (a jmenovaný je povinen pověření přijmout?)

3. Zápis

Z každé schůzky je vypracován zápis a do 14 dnů rozeslán všem členům LISu (kteří chodí pravidelně? kteří nemají více než 3 absence? kdo je člen? přece to nebudu posílat někomu, koho jsem již rok neviděla), pokud je to nutné vzhledem k dodržení termínů, je zápis rozesílám dříve dle potřeby. Zároveň je rozeslána pozvánka na příští schůzku. Zápisy píše a rozesílá Benešová, popř. Žantovský.

... děkuji Janě za zachycení prchavých okamžiků a závěrů našeho frustrovaného setkání u ohně. Rekl bych, že zápis a usnesení jsou v pořádku, dokonce i účast hojná, takže si dovolím prohlásit schůzku za usnášeníschopnou. Ty otázky, co se objevily v zápisu, je třeba ještě dorešit. Např. na otázku, je-li nutno dodržovat v první části schůzky program, bych odpověděl: Nemám přehnané představy o disciplíně, ale byl bych rád, kdyby se to dařilo udržet pod pokličkou alespoň na úrovni zasedání obecního zastupitelstva průměrné vesnice. Pokud by někdo nutně potřeboval mluvit z cesty, může požádat spolek, který hlasováním rozhodne, zda to chce zrovna teď slyšet. Jinak bych pro výlevy vyhradil bod programu: diskuse. Předsedající schůze je Petr Veselý, ten uděluje slovo. Pokud je třeba někoho pověřit řízením (patrně pouze za Petrovo nepřítomnosti), pak bych to nechal na něm, koho určí, protože budeme-li se o tom dohadovat kolektivně, strávíme tím odpoledne a nehneme se nikam (už to vidím). Jmenovaný není povinen pověření přijmout, ale vím nejméně o dvou lidech, kteří ho neodmítnou, a proto by neřešitelná situace (horký brambor) nastat neměla. Další otázka, kdo je člen, komu posílat zápisy atd.: Nemám v kapse jednoznačné doporučení, ale myslím, že tak nějak sami instinktivně dokážeme rozeznat, kdo je a kdo není členem. Pro uchopitelnost navrhuji pro tyto účely považovat za člena toho, kdo splňuje alespoň JEDNO z následujících kritérií:

1) Navštěvuje pravidelně schůzky; pokud se nemůže zúčastnit, důsledně se předem omluví (např. Janě Benešové nebo někomu, o kom se předpokládá, že nikdy nechybí - s ohledem na členy, kteří se omlouvají třeba ŠouMeSkou, jak se stalo zvykem).

2) Komunikuje se spolkem (alespoň emailem), zajímá se o aktivity, dává o sobě vědět. Tady je docela nezřetelná definice, připomíná mi to něco jako projevoování zájmu o dítě v dětském domově ze strany rodičů. Za což se, mám dojem, považuje i pohlednice k vánocům :-).

3) Nevadí mu, případně si přeje informování prostřednictvím emailu bez ohledu na svoji aktivitu. Čili něco jako se provozuje na různých serverech rozličných organizací a institucí: zaregistrujte se k odběru novinek apod. Při splnění pouze této podmínky patrně nelze účastníka považovat za člena, ale spíše tomu říkejme registrovaný sympatizant. Ten může dostávat informace emailem, ale po nikom logicky asi nemůže chtít zaslání pozvánek listovní poštou, ani nemůže automaticky očekávat oslovení pro zařazení do almanachu atd. Do této kategorie se vejdou ti, které jsme třeba rok neviděli.

Tohle je jako obvykle můj návrh, ať se k tomu ostatní vyjádří. Rekl bych, že zápis je vyhovující (alespoň co se týká smeláče), a osobně si myslím, že jsme se konečně hnuli z místa nějakým směrem. Prezenční listina v mých očích není nic odporného, abychom ji nemohl zavést. Stejně tak nějaký obrys programu na následující schůzku vyplyne z předchozí. Netřeba to organizačně hrotit, ale to základní povědomí by mohlo být. Už se těším, jak mě někdo opět obviní z politizace LIS, a proto s úsměvem předesílám: Všechno je mi bagr, jestli si to ostatní představují jinak, bude mi potěšením sledovat jakoukoli melu. Vždyť anarchie je tak krásná... :-)

Monika Eberlová

... díky Prochorovi za příjemné místo pro stmeláč a všem, kdo se podíleli na organizaci tak významné akce :-). Chtělo by to repete. Díky i Janě za zápis usnesení. Myslím si, že když už jsme udělali ten první krok (rozhodnutí), že schůzky LISU budou organizované, tak bychom to neměli dělat jen napůl. Souhlasím s Martinem v tom, že není proč se bát prezenční listiny - zas tolik práce to není a je potřeba. Dále pak, jak již bylo napsáno, Petr by si měl určit svého zástupce (předpokládám, že pokud někoho osloví a ten to přijme, pak názor většiny bude souhlasný a není tedy třeba to dále pitvat, stejně bychom nikam nedospěli). Ovšem to členství bych upřesnila, sice člověk podvědomě cítí kdo je za současného stavu LISU členem a kdo ne, ale může se stát, že se někoho začínajícího dotkne nemile, když ho nepozveme. Možná, že je smysluplné zvát každého, kdo se byť jednou objeví na LISU ? Asi by měl každý nový člen být osloven na první schůzce, zda chce dostat pozvánku i na druhou ? V každém případě však by měl splňovat Martinovo kritérium č. 1. Kritérium č.2 je dobře vystižené přirovnáním s dětským domovem a proto bych ho sloučila s krit. č.3 a považovala tak daného jedince za registrovaného sympatizanta či přispívatele nebo tak něco. No a když už jsme došli až sem, tak je třeba napsat určité stanovky (případně komu se přičí tento termín, nechť si najde proto jiný). Pokud se nenajde jiná obětí duše, mohu je sepsat z vašich názorů a rozhodnutí, které jsme učinili a pak vám je rozeslat k posouzení anebo, aby jsme nevyučovali z diskusí ty, co nemají možnost zapojit se netem, rozeslat je poštou a zkonzultovat je až v září, případně ať se každý vyjádří písemně dříve, abychom je v září mohli pouze doladit.

Program jak napsal již Martin vyplyne přirozeně z předešlé schůzky a kontrolu usnesení bych také neviděla problematickou, vždyť ji pravidelně provádíme už nyní, když se něco organizuje či pořádá. Tak jaká změna ? Jen trochu více papírování pro pořádek věci.

V podstatě můj názor stejně všichni znáte, současný stav mi spíše vyhovuje, ale rozhodli jsme se jinak a v tom případě, jak jsem napsala na začátku, proč ne ale nic se nemá dělat napůl. Mě osobně vadí poloviční organizace či práce mnohem víc, než anarchie (případně nicnedělání). :-)

Jarmila Novotná

Nebýt jistě spřízněné duše, tak ani nevím, že z Vašeho stmeláče (když na názvu tak trváte) se někdo pokouší sepsat zápis. Když jsem podruhé odcházela z našeho setkání, tak jsem si říkala, že by naše činnost měla podléhat nějakým regulím, neboť tam, kde se schází větší počet lidí, tak to po čase vypadá spíše jako v české (židovskou nepoužiji, aby mě nenařkli ze antisemitizmu a rasové nesnášenlivosti) škole. Jak mě myšlenka napadla, tak jsem ji zabila, protože jsem došla k závěru, že pak se pro samou úředničtinu již nic neudělá. K otázce, kdo by měl být členem (doplnění názorů):

1. ten, kdo minimálně jednou za dva roky vydá jednu knihu či sbírku nebo
2. aktivně se alespoň jednou ročně zúčastní soutěže a prokáže se kopii přihlášky nebo,
3. rád a s chutí přispívá do KOBRY,
4. zapojuje se do činnosti prostřednictvím lakovaných zpráv atd. Povinnosti člena např.:

1. je s kolektivem loajální,
2. zbytečně nediskutuje,
3. nerozčiluje ostatní nepatřičnými připomínkami a
4. netrčí nad staršími členy sdružení nevhodnou aktivitou nebo nápady,
5. je stejně frustrovaný jako ostatní.

Práva člena:

1. být vhodnou formou informován o činnosti LIS,
2. zúčastnit se zasedání LIS,
3. diskutovat v kolektivu,
4. být určen jako předsedající schůze.

Problematika zápisu (mňam, z profesního hlediska miluji formulování zápisů všeho druhu) "stmeláče" v kostce:

1. v zápisu chybí omluvení a jinak přítomní - např. vyjádřena účast pomocí SMS,
2. psát zápis bez prezence je možné, z toho plyne úspora času (mňam),
3. řídicí schůze by se měli vystřídat všichni jako v EU, každý bude jednou předsedající s hlasem rozhodným. Myslím si, že nikomu z nás slovní zásoba nechybí.

Děkovačka:

Díky panu Prochorovi, který na prvním setkání mně vysekl poklonu jako vyšitou zlatou nití, když pravil: "Aby to Vaše psaní nebylo jako blablalala paní Franckové." S RADOSTÍ ŘVU: "Chtěla bych se jí v některých okamžicích alespoň přiblížit." Dnes jsem od zmíněné autorky zakoupila knihu Holandské prázdniny. Krása, pohlazení na duši. I mému skeptickému manželovi s osobitým smyslem pro humor se líbil svižný, srozumitelný a vtipný jazyk. A poté následoval jeho logický dotaz: "Paní Francková chodí též do vašeho sdružení?" Moje odpověď zněla: "Ne, nemá asi na to čas, protože příše!" (Dodatek a prodává knihy!!!!!!)

S pozdravem Jar(o)mila

P.S. S radostí si přečtu nebo vyslechnu konkrétní kritiku (pomluvy) na mou osobu. Pokud jste mě tak krásně u stmelujícího ohýnku probrali, pak usuzuji, že jsem Vás něčím pozitivním nebo negativním zaujala. A to je dobře, protože o kom se mluví, ten neumírá. Moje heslo zní - co mě nezabije, to mě posílí. A vy jste mě doslova vytočili. Můj úkol zní - alespoň 2 gramotné stránky textu denně! (Dnes již mám 4). Pokud nenajdu nakladatele, tak frustrovaná nebudu, vydám knihu ve vlastní režii (už začínám šetřit!!!). Nezaložíme nakladatelství? Vaše důkladně probraná Jar(o)mila

Martin Žantovský

Pane jo, tady to teda vypadá. To je rachot. Trochu jsem to sesypal, abychom měli všechny maily pohromadě, protože ne každý rozesílá své názory všem. Tak za prvé: Jsem potěšen, že frustrace se tu stala tak pěknou tradicí :-). A za druhé: Mám pocit, že se nám to nějak vymyká z kontroly, řekl bych, že pokud Václav na základě toho všeho, co se v poslední době děje, nevystoupí ze spolku, bude to úspěch :-). Chudák, ten musí trpět.

A teď nějaké ty aktuální reakce. Členství bych nepodmiňoval faktickou literární činností, protože jsme se dohodli, že LIS nechápeme jako profesní

nebo odborové sdružení. Z navrhovaných povinností člena LIS bych vyzdvihl především zmiňovanou frustraci, ta je, řekl bych, klíčová a v literární tvorbě rozhodující :-).

Předsedajícím schůze může být jistě kdokoli, ale usnášeníschopná stmelovací komise již určila Petra Veselého, takže to bych považoval za vyřízené. Co se týká zvaní a informování každého, kdo se, byť jednou, objeví na schůzce: Není problém rozeslat libovolné množství emailů, ale v případě listovní pošty to považují za naprosto neefektivní, abychom těmto nečlenům věnovali takovou péči. Pokud se rozhodneme pro stanovy spolku, navrhuji v nich zakotvit jako nosný element všeobecnou globální frustraci :-).

Také jsem potěšen, kterák se nám tu zdvihla hladina ctižádosti. Jen tak dál. Jsem zvědav, kdo tu bitvu déle ustojí. Chtělo by to rozhodčího :-). No, nevím, ještě asi počkám. Třeba to nějak dopadne. Snad nebude tak zle. Člověk nikdy neví. Stát se může všelicos. Kdo ví, jaká nebezpečí číhají na každém kroku. Neradno strkat hlavu do vosího hnízda. Chce to promyslet s námořnickou rozvahou. Výsledek se dostaví. Cesty života jsou nevyzpytatelné. Je třeba usilovat o vyváženost a objektivitu. Závěry mohou být překvapivé. Každý element může mít svůj atribut, každý selektor vlastní deklaraci. Jejich vlastnosti mohou nabývat netušených hodnot. No, není to jednoduché. Myslím, že člověk zatím neměl možnost objevit všechny specifikace prostředí a jeho vazeb. A to není zdaleka všechno. No nemám pravdu? Já si myslím, že ta úvaha je střízlivě vyvážená. A to jsem ještě nezmínil několik dalších předpokladů. 1) Je třeba dlouhodobě pozorovat vývoj pro účely komplexní analýzy vlivu výsledku zkoumání oproti jednotlivým elementům kmenového požadavku. Jedná se o pečlivou parametrickou selekci posuzovaných vstupů. Předpokladem je důkladná terminační loajalita. Získané hodnoty pak nemusí být v kritickém pásmu elevační elidace. 2) Pro vzorkový úsek je třeba aplikovat podpůrné iniciační prostředky, aby se výsledek co nejvíce přiblížil reálným hodnotám. Počítat musíme i s uplatněním statistické chyby dle použité metody (vyžádá si samostatnou studii). Mimochodem, víte, o čem tady tady celou dobu mluvím? Já taky ne, ale na tom přece ani tolik nezáleží, že... :-) Mimochodem: Mám pocit, že slovo LITERÁRNÍ v názvu spolku přestává být aktuální. Navrhuji proto nové pojmenování naší grupy: EKONOMICKO POLITICKÝ JAZYKOVĚDNÝ MATERIALISTICKO RELIGIOZNÍ FRUSTROVANÝ DISKUSNÍ SPOLEK. Bagr s námi...

P.S.V.B.: Jak dlouho že funguje spolek? Dvanáct let? No, všechno má svůj konec...

Jana Benešová

...děkuji za Vaše věcné připomínky. Prosím ale, uvědomte si, že se týkají našeho - Vašeho spolku. Mám pocit, že to nabralo obrátky směrem, kam jsme snad ani nechtěli. Navrhuji, nechte si vše uležet v hlavách a dotvoříme to po prázdninách.

Všem Vám přeji pěkné léto a doufám, že se sejdem (reálně nebo v e-mailech) bez zášti.

Martin Žantovský

... jsem potěšen, do jaké absurdity se to všechno řítí. Je to pro mě nehasnoucí plamen inspirace pro život; záležitost, která vyniká jedinečnou sdělovací hodnotou. (Václav už přestal reagovat a nechává to vyhnít :-).) Pokud nemůžete přijít na to, jak se to mohlo stát, zeptejte se mě. Podstata celé této šílenosti je triviální. Vzpomínáte si, co jsme vlastně začali řešit? Dovolím si připomenout, že předmětem pozornosti byla organizovanost schůzek LIS, nikoli angažovanost jeho členů. A proto doporučuji ctěnému plénu:

Přestaňme se zabývat starostmi o to, co kdo dělá doma, a raději vytvořme přehledné prostředí našich setkání. Špičkování, které se tu tak krásně rozjelo, je sice zábavné, humorné, srandovní, veskrze pošetilé, a mně všeobecně k smíchu, ale také naprosto mimotematické. Všechno kolem nás je jen velký bagr, my jsme uvnitř, ale ven stejně nemůžeme. Můžeme si to užívat, můžeme se tím bavit, můžeme se z toho učit, můžeme se na to vybodnout, ale ze standardního světa se živí ven nedostaneme. Takže znovu na začátek: Je třeba promazat soukolí zvané LIS, aby se volně otáčelo, nezasekávalo se a nedrhlo. Jinými slovy: zkvalitnit organizovanost. Slušné základy k tomu byly položeny na 1. zasedání stmelovací komise. Když budeme mít štěstí, nebudou vyhozeny do koše. A kdybychom si nevěděli rady, můžeme se třeba svěřit do rukou odborníků. Známe dvě (vládní) politické strany, které DAJÍ VĚCI DO POŘÁDKU :-). Bagr

Václav Franc

Čtu si ty příspěvky a je mně smutno, ale nedá mně to, abych nezareagoval a neopsal jakési „programové prohlášení“ LISu uveřejněné v KOBŘE 2/2000. Takže by bylo dobré, kdyby si každý přečetl o čem vlastně ten LIS měl být, zamyslel se sám nad sebou, přestal si lebedit ve svých bolístkách a začal především sám u sebe.

Víte, co mně v té diskusi nejvíc chybí? Návrh! Co budeme dělat? Koho pozveme na besedu? Jestli se pokusíme vydat nějaký sborníček? Jestli uspořádáme autorské čtení? Ale to my ne ... hádáme se jak v parlamentě!

Takže slibovaná pasáž :

... především jsme si ujasnili, co nám může LIS poskytnout:

1/ Městská knihovna umožní kontakty na nejrůznější akce, poskytne adresy nakladatelství, podle možností bude zvat známé autory na besedy a v rámci nich se budeme snažit, aby renomovaní spisovatelé hodnotili naše práce a poskytl nám rady, jak se vyvarovat chyb při psaní a kam se s nadějnými texty obrátit,

2/ vzájemně si předčítat svoje texty a hodnotit je, dobré by bylo půjčovat si texty navzájem třeba i domů (zvláště ty delší práce) a potom je společně rozebírat,

3/ informovat se o akcích literárního i všeobecně kulturního charakteru, předávat si informace o literárních soutěžích, informovat se o publikačních možnostech,

4/ pokusit se o vydávání vlastních prací v malých edicích v samizdatech (záleží na iniciativě jednotlivých členů), event. vydávat pro úzký okruh vlastní časopis Kobra, kde budou informace o činnosti spolku a vlastní tvorba,

5/ pokud spolek sežene sponzory a dostatek financí, pokusit se vydat za dva až tři roky další literární almanach,

6/ využívat všechny pozitivní náměty pro další propagaci vlastní tvorby a literárního spolku na veřejnosti.

LIS v žádném případě nezaručí vydávání knih jednotlivých autorů, záleží na iniciativě autorů, jak se získanými informacemi naloží a pokusí se je zúročit. LIS je volné sdružení, kam může přijít každý, kdo má zájem o literaturu a pokouší se sám o psaní různých žánrů. Předpokládáme, že zájem o literární tvorbu je jeho koníčkem, a tak je ochoten pro něj něco udělat.

Václav

P.S. Původně jsem chystal literární texty na okurkovou sezónu jako výplň Kobry, nedošlo na ně. Není to škoda?

P.S. Pokud se dozvíte o nějaké soutěži, možnosti publikování nebo jiné akci, která by mohla ostatní literáty zajímat, informujte mě a prostřednictvím Kobry i další členy. Přivítám i další literární práce, názory na kulturu i v širším slova smyslu a třeba i na Kobru samotnou.

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Vydává Literární spolek při Městské knihovně v Jičíně jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka

Ročník 3. Číslo 7. Červenec 2002 .

(10. července 2002)

www.sweb.cz/intronea/kobra